

Jézus tanítványai gyakran szálltak bárkába a Genezáreti tavon, ismerték a környezeti jellemzőket, a hirtelen támadó erős szelet is.

Az előttünk járó nemzedékek, főként, ha vidéken éltek szoros kapcsolatban voltak a természeti környezettel, ismerték a viharok lefolyását. Erről szól Illyés Gyula elhíresült mondata is: „A szél kihívásaira a fa gyökereivel válaszol.”

Gyermekkoromban a viharok idején átjöttek a szomszédból rokonaink, s a hátsó szobából együtt figyeltük a vihart: van-e villany, bement-e a tyúkólba a víz, hova csapott a villám....

Viharok elsősorban a természetben voltak, az emberekben kevésbé, - vagy ha volt, méltósággal, lelki erősséggel viselték.

Mára már sajnos a természetben zajló viharoknál pusztítóbbak az erkölcsi- és értékválságból fakadó viharok, az elidegenedés.....

Jézus azonban ma is velük van viharjainkban is, le tudja csendesíteni a nagy szeleket....

Segítségével partot érhetünk.

Dombi Anci, Székesfehérvár